

Zbigniew Dyka

Kronika

Palestra 28/9(321), 68-72

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

I. KRONIKA CENTRALNA

1.

Decyzje Ministra Sprawiedliwości w sprawie wykonywania zawodu adwokata indywidualnie

Na wniosek właściwych terenowo okręgowych rad adwokackich Minister Sprawiedliwości wyraził zgodę na wykonywanie zawodu adwokata indywidualnie przez niżej wymienionych adwokatów:

1. na mocy decyzji z dnia 2.VI.1984 r. — przez adw. Stanisława Wyroślaka w miejscowości Chojna (woj. szczecińskie),
2. na mocy decyzji z dnia 15.VI.1984 r. — przez adw. Ryszarda Kleńniewskiego w miejscowości Nowy Dwór Gdański (woj. gdańskie) do dnia 31.XII.1985 r.,
3. na mocy decyzji z dnia 12.VI.1984 r. — przez adw. Zbigniewa

Szwarnowieckiego w miejscowości Głogów Małopolski (woj. rzeszowskie) do dnia 30.VI.1985 r.,

4. na mocy decyzji z dnia 15.VI.1984 r. — przez adw. Stanisława Pietrzykowskiego w miejscowości Sztum (woj. elbląskie) do dnia 31.XII.1985 r.,
5. na mocy decyzji z dnia 12.VI.1984 r. — przez adw. Włodzimierza Janickiego w miejscowości Domaradz (woj. krośnieńskie) do dnia 30.VI.1985 r.,
6. na mocy decyzji z dnia 5.V.1984 r. — przez adw. Jerzego Hermana w miejscowości Opatów (woj. tarnobrzeskie).

2.

Wizyta adwokatury polskiej w Paryżu

Na posiedzeniu Prezydium NRA w dniu 6 lipca 1984 r. wiceprezes NRA adw. Jerzy Biejał złożył sprawozdanie z przebiegu wizyty w Paryżu delegacji adwokatury polskiej w ramach „Conference du stage”. Podkreślił miłą atmosferę konferencji i żywe zainteresowanie sprawami adwokatury polskiej. Podczas wizyty omawiane były m.in. sprawy: udziału adwokatury pol-

skiej w UJA, wizyty dziekana Paryskiej Rady Adwokackiej w Polsce na początku 1985 r. oraz współudziału w zorganizowaniu przez Towarzystwo France-Pologne wycieczki do Polski przedstawicieli różnych środowisk prawniczych.

W czasie wizyty w Paryżu wiceprezes adw. Jerzy Biejał złożył wizytę radcy ambasady PRL we Francji.

II. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba kielecka

Zebranie środowiskowe adwokatów Izby kieleckiej. Dnia 4 maja 1984 r. odbyło się w lokalu Rady Adwokackiej w Kielcach spotkanie środowiskowe adwokatów Izby.

Otwierając zebranie dziekan Rady Adwokackiej w Kielcach adw. Ryszard Podlipniak powitał przedstawiciela KW PZPR w Kielcach tow. Stanisława Kamińskiego, zaproszonego na to spotkanie, a następnie zreferował sytuację społeczno-polityczną w adwokaturze ze szczególnym uwzględnieniem naszej Izby. Dziekan reprezentował pogląd, że z bardzo nielicznymi wyjątkami adwokatura polska rozumie swoją rolę i swoje miejsce w systemie prawnym PRL. Adwokaci nie tylko wykonują swój zawód, lecz także działają społecznie w licznych organizacjach i partiach politycznych. W Izbie kieleckiej adwokaci biorą czynny udział w życiu społeczno-politycznym.

W dyskusji adw. Mieczysław Łato zajął stanowisko, że publiczna rola adwokata, szczególnie zaakcentowana w prawie o adwokaturze, nakłada na ten zawód szereg szczególnych obowiązków. Kontakt adwokata z klientem kształtuje osobowość tego ostatniego i wywiera wpływ na środowisko, z którego ów klient się wywodzi. Dlatego też poglądy polityczne adwokata nie są obojętne dla jego postawy zawodowej. Adw. Łato zaakcentował także w swym przemówieniu, że adwokatura kielecka działa w zgodzie z prawem i zasadami ustrojowymi PRL, co spotyka się z pozytywną oceną czynników politycznych i administracyjnych.

Zabierając głos w dyskusji, tow. Kamiński z KW PZPR wysoko ocenił rolę adwokatury kieleckiej w kształtowaniu świadomości prawnej społeczeństwa, a także stopień zaangażowania politycznego, i życzył naszemu środo-

wisku dalszego wypełniania zadań, jakie stoją przed środowiskiem w obecnej sytuacji.

2. Zwyczajne Zgromadzenie w dniu 30 czerwca 1984 r. Dnia 30 czerwca 1984 r. odbyło się w lokalu Sądu Wojewódzkiego w Kielcach Zwyczajne Zgromadzenie Izby kieleckiej. Na zebranie oprócz członków adwokatury kieleckiej z członkami Rady Adwokackiej z jej dziekanem adw. Ryszardem Podlipniakiem przybyli zaproszeni goście: prezes Sądu Wojewódzkiego w Kielcach Jan Zajac, prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej i Zrzeszenia Prawników Polskich Ludwik Nawrot i dziekan Okręgowej Rady Radców Prawnych Ignacy Grun.

W sprawozdaniu z działalności organów Izby Adwokackiej dziekan Podlipniak podkreślił udział adwokatów kieleckich zarówno w czynnej jak i biernej formie podczas wyborów do rad narodowych, jakie odbyły się niedawno w naszym kraju. Zwrócił też uwagę, że na zebraniu środowiska adwokatury, jakie się odbyło w maju, adwokaci zajęli jednomyślne stanowisko, iż adwokatura kielecka stoi na straży pryncypiów zawartych w Konstytucji PRL.

Obecny na tym zebraniu zastępca kierownika Wydziału Administracyjnego KW PZPR tow. Stanisław Kamiński wyraził uznanie dla postawy adwokatów. Mówca zwrócił także uwagę na ujemne zjawisko zachodzące w środowisku, jak choćby upadek dyscypliny, co wynika ze skarg sądów, wpływających do Rady Adwokackiej. Rada Adwokacka w Kielcach odpowiada na to rozmowami profilaktycznymi, które mają poprawić obecny stan w omawianej dziedzinie, a jeśli one nie pomogą, to będą musiały wejść w grę środki dyscyplinarne, obecna sytuacja musi stanowczo ulec poprawie.

W dyskusji adw. Jan Szopa z Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Kielcach poruszył sprawę dopłat, jakie samorząd adwokacki musi świadczyć na rzecz emerytów-adwokatów. Jest to problem delikatny, albowiem z jednej strony nie można nie zauważyć nie zawsze dobrej sytuacji materialnej tych osób, z drugiej zaś strony stanowi to poważne obciążenie finansowe dla czynnych członków palestry. Mówca zwrócił też uwagę na sytuację polityczną w adwokataturze uznając, że w Kielcach adwokaci zajmują zdecydowaną postawę aprobującą demokratyczne przemiany zachodzące w naszym kraju.

Wicedziekan adw. Eugeniusz Sacharz poruszył sprawę sytuacji kadrowej, a w związku z tym sprawę rekrutacji kandydatów do adwokatatury. Stwierdził, że ważną rolę w poznaniu kandydatów — niezależnie od tego, skąd się rekrutują — są rozmowy prowadzone przez Komisję Rady, mające na celu poznanie wszechstronne sylwetki kandydata. Adwokatatura musi dbać o to, aby w jej szeregach znaleźli się właściwi kandydaci, reprezentujący odpowiedni, wysoki poziom etyczno-zawodowy.

Adw. Zdzisław Gumuliński z Zespołu Adwokackiego Nr 3 w Kielcach poruszył zagadnienia aplikacji adwokackiej jako jednej z dróg prowadzących do zawodu. Mówca uważa, że niesłusznie niektórzy oceniają w sposób negatywny owe rozmowy prowadzone z kandydatami do adwokatatury. Organy samorządu nie tylko mają prawo, ale także obowiązek poznania przyszłych swoich członków i nie mogą się kierować innymi kryteriami niż tylko oceną przydatności kandydata do zawodu pod kątem znajomości zadań, jakie czekają przyszłego adwokata.

Wiceprezes NRA adw. Łojewski przekazał Izbie życzenia owocnej pracy od Prezesa Naczelnej Rady Adw. Marii Budzanowskiej. Omówił znaczenie zawartych w prawie o adwokataturze

zadań publicznych tej korporacji. Zwrócił uwagę, że adwokatatura, chcąc wypełniać należycie te zadania, nie może stać na uboczu wydarzeń społeczno-politycznych i zasklepieć się wyłącznie w sprawach zawodowych. Na szczęście tak nie jest, czego dowodem jest przystąpienie adwokatatury do prac Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego. Mówca zwrócił uwagę na sprawy etyki zawodowej, konieczność szkolenia, poruszył też sprawę przeznaczenia funduszu socjalnego oraz podkreślił, że zawód adwokata nie może służyć jedynie do zapewnienia sobie egzystencji, ale ma przed sobą szersze zadania.

Zabierając głos w dyskusji prezes Sądu Wojewódzkiego Jan Zając zwrócił uwagę na istniejące fakty lekceważenia sądów. Nie są to wypadki liczne, są jednak sygnałem, że dyscyplina w adwokataturze uległa rozluźnieniu. Niejednokrotnie nie przestrzegane są dyżury do trybów przyspieszonych, a także nie są zachowane formalności wynikające z przepisów k.p.k. i k.p.c., dotyczące terminów i przygotowania do rozprawy, jak również wnoszenia opłat. Mówca zaapelował o refleksję nad poruszonymi zagadnieniami, życząc jednocześnie, aby stosunki na linii sędziego-adwokata układały się w sposób jak najlepszy, gdyż skorzysta na tym wymiar sprawiedliwości.

Po dyskusji sprawozdanie złożyła Komisja Rewizyjna i Sąd Dyscyplinarny. Zatwierdzono regulamin przyznawania świadczeń z Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej, a także zatwierdzono bilans i udzielono absolutorium Radzie Adwokackiej. Komisja wnioskowa przedstawiała projekt uchwały, w której między innymi stwierdza się, że adwokatatura spełnia swoje zadania zgodnie z zasadami zawartymi w Konstytucji PRL, w prawie o adwokataturze i w obowiązujących przepisach.

adw. Stanisław Szufel

Izba krakowska

1. Po zjeździe. Delegaci Izby krakowskiej zdawali po I Krajowym Zjeździe Adwokatury relacje z tego Zjazdu w swoich zespołach (na zebraniach lub w bezpośrednich rozmowach).

Posiedzenie Okręgowej Rady Adwokackiej w dniu 21 października 1983 r. poświęcone było m.in. sprawozdaniu dziekana z Krajowego Zjazdu Adwokatury. Potem rozwinęła się ożywiona dyskusja nad sprawozdaniem, przy czym poszczególni członkowie krakowskiej Rady przedstawiali własne oceny z przebiegu zjazdu, ponieważ większość z nich była delegatami na Zjazd. Natomiast nie zostało zwołane specjalne zebranie adwokatów dla omówienia tej sprawy.

2. Narada kierowników zespołów adwokackich. W dniu 12 listopada 1983 r. w Klubie Adwokata odbyła się jesienna narada kierowników zespołów adwokackich Izby. Wzięli w niej udział wszyscy kierownicy oraz członkowie prezydium Okręgowej Rady Adwokackiej.

Naradę otworzył dziekan Stanisław Warcholiński, który omówił przebieg Krajowego Zjazdu Adwokatury i przedstawił uchwałę Zjazdu (tzw. główną).

Sekretarz Okręgowej Rady Adwokackiej adw. Janusz Grzybowski omówił uchwalony na Zjeździe regulamin w sprawie działania zespołów, zwracając w szczególności uwagę na problematykę finansową oraz na zagadnienie tzw. „promes” udzielanych przez zespoły osobom starającym się o wpis do danego zespołu.

W dyskusji zabrali głos kierownicy zespołów adwokackich w Krakowie, mianowicie adwokaci: Stanisław Jazwiecki (Nr 7), Adam Balon (Nr 10), Tadeusz Hruziński-Mazurkiewicz (Nr 14), Leon Pantelewicz (Nr 4), Mieczysław Załęga (Nr 8) i Andrzej Woźniak (Nr 2) oraz adwokaci kierownicy zespołów

rozmieyszczonych w województwach: Mieczysław Podrecki (Myślenice), Marcei Wajsbard (Dąbrowa Tarnowska), Edward Brożek (Tarnów), Wacław Opalek (Nowy Sącz).

Następnie wicedziekan adw. Marian Anczyk omówił wyniki wizytacji i przedstawił wnioski wynikające z tych wizytacji. Ponadto poruszył problem projektu planu terenowego rozmieszczenia zespołów, adwokatów i aplikantów adwokackich.

Po krótkiej dyskusji, w której zabrali głos adw. adw. Brożek i Tarnawski, przystąpiono do omówienia problematyki zasad tworzenia budżetów zespołowych (z uwzględnieniem przepisów nowego regulaminu o rachunkowości), którą przedstawił skarbnik Okręgowej Rady Adwokackiej adw. Jacek Kański.

W końcu narady dziekan poinformował zebranych, że 27 listopada 1983 r. odbędzie się wycieczka organizowana przez Radę do Wierchosławic dla zwiedzenia Muzeum Wincentego Witosa.

3. Odznaczenia państwowe. W dniu 25 listopada 1983 r. naczelnik Dzielnicy Kraków-Śródmieście Mieczysław Ciołczyk z udziałem dziekana i członków Okręgowej Rady Adwokackiej udekorował odznaczeniami państwowymi: adw. Mariana Anczyka — Złotym Krzyżem Zasługi, adw. Stanisława Soleckiego — Złotym Krzyżem Zasługi, adw. Władysława Niewiadomskiego — Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz Anielę Bieliczyk, pracownicę biura Okręgowej Rady Adwokackiej — Srebrnym Krzyżem Zasługi.

W imieniu odznaczonych podziękował wicedziekan adw. Marian Anczyk.

4. Wizyta w Wierchosławicach. W dniu 27 listopada 1983 r. odbyła się wycieczka autokarem do Wierchosławic z udziałem dziekana

oraz adwokatów i aplikantów adwokackich. Zwiedzono muzeum Wincen-
tego Witosa, które mieści się w jego
demu i w którym zgromadzone są pa-
miątki po tym wielkim Polaku. Zacho-
wane zostały sprzęty i bardzo osobiste
przedmioty wielokrotnego premiera
rządu, prezesa Polskiego Stronnictwa
Ludowego-Piast, Stronnictwa Ludowe-
go i PSL oraz wójta w Wierchosła-
wicach.

Uczestnicy oddali hołd prochom
wielkiego Polaka i męża stanu, zawsze
wiernego polskiej racji stanu, całości
i niepodległości Państwa Polskiego.
Zwłoki „wójta z Wierchosławic” spo-
czywają — zgodnie z jego wolą — na
miejscowym cmentarzu, w skromnym
mauzoleum.

adw. Zbigniew Dyka